

Rapportages pro Justitia van Antilliaanse verdachten in Nederland en op de Nederlandse Antillen

D.J. VINKERS, F.G.M. HEYTEL, G.M. MATROOS, K.M. HERMANS,
H.W. HOEK

ACHTERGROND De geregistreeerde criminaliteit bij Antillianen in Nederland is veel hoger dan bij Antillianen op de Nederlandse Antillen (113 respectievelijk 11 delicten per jaar per 1000 personen, $p < 0,001$).

DOEL Vergelijking van de prevalentie van psychiatrische stoornissen bij Antilliaanse verdachten in Nederland ($n = 989$) en op de Nederlandse Antillen ($n = 199$).

METHODE Bestudering van de rapportages pro Justitia in Nederland (FRIS-databank) en de Nederlandse Antillen tussen 2000 en 2006.

RESULTATEN Er was geen significant verschil in de prevalentie van psychiatrische stoornissen op as I bij Antilliaanse pro Justitia gerapporteerde verdachten in Nederland (22,3%) en op de Nederlandse Antillen (20,6%). Harddrugs- en cannabismisbruik hadden een hogere prevalentie op de Nederlandse Antillen, terwijl er minder vaak sprake was van verslavingszorg. Zwakbegaafdheid werd vaker vastgesteld bij Antillianen in Nederland (22,4%) dan bij Antillianen op de Nederlandse Antillen (15,1%). Antilliaanse verdachten op de Nederlandse Antillen werden vaker als volledig toerekeningsvatbaar beoordeeld dan in Nederland (65,3 versus 19,1%; $p < 0,001$). Er was geen verschil in de frequentie van (sterk) verminderde toerekeningsvatbaarheid en ontoerekeningsvatbaarheid.

CONCLUSIE Er is weinig verschil in de prevalentie van psychiatrische stoornissen bij pro Justitia gerapporteerde Antilliaanse verdachten in Nederland en op de Nederlandse Antillen.

[TIJDSCHRIFT VOOR PSYCHIATRIE 52(2010)11, 745-752]

TREFWOORDEN Antillianen, forensische psychiatrie, Nederlandse Antillen, rapportages pro Justitia

Antillianen hebben van alle bevolkingsgroepen in Nederland de hoogste criminaliteitscijfers. Het aantal delicten bij Antillianen is meer dan 110 per jaar per 1000 personen, terwijl dit bij autochtonen minder dan 20 per jaar per 1000 personen is (Jennissen & Blom 2007; Van San e.a. 2007). Antillianen onderscheiden zich met name in negatieve zin bij drugs- en wapendelicten en vermogensdelicten

met geweld, maar ook bij alle andere delicttypen staan zij bovenaan de lijst (Van Hulst & Bos 1993; Van San 1998). Dit is slechts gedeeltelijk te verklaren door sociaaleconomische factoren zoals leeftijd, woonsituatie, inkomen en woonomgeving (Jennissen & Blom 2007; Van Hulst & Bos 1993). Antillianen gaan bovendien tot op latere leeftijd door met criminele activiteiten en ook bij Antilli-

aanse vrouwen is de criminaliteit sterk verhoogd (Jennissen & Blom 2007; Van San e.a. 2007).

De geregistreerde criminaliteit van Antillianen op de Nederlandse Antillen is in vergelijking met die van Antillianen in Nederland veel lager, namelijk 11 delicten per jaar per 1000 personen (Faber e.a. 2007). Antillianen die emigreren naar Nederland hebben net als andere niet-westerse immigranten een verhoogde kans op psychotische stoornissen (Schrier e.a. 2001; Selten e.a. 1997; 2001; Selten & Cantor-Graae 2005; Veling e.a. 2006). Het relatieve risico (RR) op schizofrenie bij immigranten afkomstig uit gebieden waar de meerderheid van de bevolking een zwarte huidskleur heeft, zoals de Nederlandse Antillen, is bijna vijfmaal verhoogd (RR: 4,8; 95%-BI: 3,7-6,2; Selten & Cantor-Graae 2005). Omdat psychotische stoornissen gerelateerd zijn met criminaliteit (Arseneault e.a. 2000; Brennan e.a. 2000; Mullen e.a. 2000; Wallace e.a. 1998; 2004), zou het verschil in criminaliteit bij Antillianen in Nederland en op de Nederlandse Antillen beïnvloed kunnen zijn door een verschil in prevalentie van psychotische stoornissen.

In deze beschrijvende studie onderzochten wij de rapportages pro Justitia van Antilliaanse verdachten in Nederland en op de Nederlandse Antillen tussen 2000 en 2006. Wij willen zo een beter beeld krijgen van de prevalentie van psychiatrische stoornissen bij pro Justitia gerapporteerde Antilliaanse verdachten in Nederland en op de Nederlandse Antillen.

METHODE

Rapportage pro Justitia Het doel van de rapportage pro Justitia is om te bepalen of de verdachte lijdt aan een psychiatrische stoornis, in welke mate deze stoornis een rol heeft gespeeld in het tenlastegelegde delict waardoor de mate van toerekeningsvatbaarheid wordt bepaald, en ten slotte welke behandeling geadviseerd kan worden om recidive te voorkomen (Canton & Van Kordelaar 2003). Wanneer een vermoeden bestaat dat een psychiatrische stoornis (mede) tot het ten laste gelegde delict heeft geleid, wordt een voor-

geleidingsconsult of meteen een rapportage pro Justitia aangevraagd bij het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie (NIFP) door de officier van justitie of de rechter-commissaris. In een voorgeleidingsconsult wordt bepaald of een rapportage pro Justitia is geïndiceerd.

Nederland Rapportages pro Justitia worden elektronisch geregistreerd in Nederland door middel van het Forensisch Rapportage en Informatie Systeem (FRIS). Dit bevat gegevens over demografische en psychiatrische kenmerken van de gerapporteerde verdachte. De gegevens worden door de rapporterende psychiater of psycholoog aangeleverd met behulp van het FRIS-formulier, dat een aantal vaste categorieën heeft. As I-stoornissen worden geclassificeerd als psychotische stoornissen, affectieve stoornissen, organische psychosyndromen, pervasieve ontwikkelingsstoornissen en ADHD. As II-stoornissen worden geclassificeerd als persoonlijkheidsstoornissen, persoonlijkheidsstoornissen in ontwikkeling, zwakbegaafdheid, en zwakzinnigheid. Midde-lenmisbruik is gecategoriseerd als misbruik van harddrugs, cannabis en alcohol. Verder wordt aangegeven of een verdachte in psychiatrische behandeling of verslavingszorg is (geweest). De toerekeningsvatbaarheid wordt bepaald in vijf graden, namelijk volledig toerekeningsvatbaar, enigszins ontoerekeningsvatbaar, verminderd toerekeningsvatbaar, sterk verminderd toerekeningsvatbaar, en volledig ontoerekeningsvatbaar. Qua behandeling kan een forensisch-psychiatrische behandeling worden geadviseerd in een tbs-kliniek, een gedwongen opname in een psychiatrisch ziekenhuis met artikel 37, of een ambulante behandeling of medicatie als bijzondere voorwaarde van een voorwaardelijk strafdeel.

Voor dit onderzoek maakten wij gebruik van alle rapporten van 1 januari 2000 tot en met 31 december 2006, waarvan de rapporteur had aangegeven dat de etniciteit van de verdachte Antilliaans was. Het ging hierbij om 989 van de in totaal

21.857 rapporten (4,5%). Er wordt niet geregistreerd of het eerste of tweede generatie Antillianen betreft en van welk eiland de betrokkene afkomstig is.

Antillen Op de Nederlandse Antillen (Curaçao, Bonaire, Sint Maarten, Sint Eustatius en Saba) wordt door de officier van justitie of de rechter-commissaris een pro Justitia-rapportage aangevraagd wanneer een vermoeden bestaat dat een psychiatrische stoornis (mede) tot het tenlastegelegde delict heeft geleid. Er worden geen voorgeleidingsconsulten gedaan. De rapportages pro Justitia worden door in Nederland opgeleide psychiaters opgesteld. Ze volgen het format van de Nederlandse rapportages pro Justitia. De rapportages worden centraal bewaard bij de Psychiaters Maatschap Antillen te Curaçao. Psychologisch onderzoek kan op indicatie door de rapporterende psychiater worden aangevraagd. Op de Nederlandse Antillen kan forensisch-psychiatrische behandeling worden geadviseerd in het Gouvernements Opvoedingsgesticht (GOG) te Curaçao of de Forensische Observatie en Begeleiding Afdeling (FOBA) van de Bon Futuro gevangenis te Curaçao. Het GOG heeft een totale capaciteit van 50 jongeren tot de leeftijd van 18 jaar, waarvan de meesten met een civielrechtelijke machtiging geplaatst worden. Gedwongen opname in een psychiatrisch ziekenhuis kan worden geadviseerd voor de Caprileskliniek te Curaçao met een Rechterlijke Machtiging. Ook kan gedwongen opname door middel van onder curatele stelling worden geadviseerd in de verslavingskliniek Brasami te Curaçao.

Wij maakten gebruik van alle rapportages pro Justitia tussen 1 januari 2000 en 31 december 2006 waarbij de verdachte Antilliaans was. Er waren in totaal 202 rapporten pro Justitia, waarbij drie rapportages van Nederlandse verdachten buiten beschouwing werden gelaten. Op de Nederlandse Antillen werden in deze periode 199 rapportages pro Justitia gemaakt, waarbij 14 personen (7%) afkomstig waren uit Bonaire, 12 (6%) uit Sint Maarten, 3 (2%) uit Saba, en 2 (1%) uit Sint Eustatius.

Deze werden vergeleken met de rapportages pro Justitia in Nederland door middel van χ^2 -toetsen en in het geval van leeftijd met een ANOVA.

Verschillen De mate waarin Antilliaanse verdachten pro Justitia gerapporteerd werden in Nederland en op de Nederlandse Antillen bepaalden wij aan de hand van informatie over de criminaliteit bij Antillianen in Nederland en de Nederlandse Antillen. In het jaar 2003 was het aantal delicten per 1000 Antillianen in Nederland 113 (Jennissen & Blom 2007). Er werden in dit jaar 110 rapporten pro Justitia gemaakt van Antilliaanse verdachten. Er waren in 2003 129.312 Antillianen in Nederland (Garssen 2003). In de periode van 2000 tot 2005 werd op Curaçao, het eiland met de grootste bevolking van de Nederlandse Antillen, gemiddeld jaarlijks van 1505 delicten proces-verbaal gemaakt (Faber e.a. 2007). De jaren 2001 en 2002 werden buiten beschouwing gelaten omdat informatie over het aantal delicten in deze jaren verloren was gegaan. Bij een gemiddelde bevolking in deze periode op Curaçao van 136.470 personen (Centraal Bureau Statistiek Nederlandse Antillen) waren er 11 delicten per 1000 personen per jaar. Er werden in deze periode 112 rapporten pro Justitia gemaakt.

Antilliaanse verdachten in Nederland werden dus aanmerkelijk minder vaak pro Justitia gerapporteerd dan op de Nederlandse Antillen (8 versus 74 rapporten pro Justitia per 1000 verdachten; $p < 0,001$). De rapportages pro Justitia over de totale populatie Antillianen in Nederland en de Nederlandse Antillen waren gelijk (0,85 versus 0,82 rapportages pro Justitia per 1000 personen).

RESULTATEN

Delicten De ten laste gelegde delicten bij pro Justitia gerapporteerde Antilliaanse verdachten in Nederland en de Nederlandse Antillen tussen 2000 en 2006 zijn weergegeven in tabel 1. Bij Antilliaanse verdachten op de Nederlandse Antillen ging het vaker om een vermogensdelict of een poging of bedreiging van moord of doodslag en

TABEL 1 Ten laste gelegde delicten bij pro Justitia gerapporteerde Antillianen in Nederland en op de Nederlandse Antillen		
	Nederland (n = 989)	Nederlandse Antillen (n = 199)
	n (%)	n (%)
Geweld	227 (23,0)	38 (19,1)
Poging tot of bedreiging met geweld	53 (5,4)	6 (3,0)
Moord of doodslag*	68 (6,9)	45 (22,6)
Poging of bedreiging moord of doodslag**	205 (20,7)	28 (14,1)
Brandstichting	18 (1,8)	3 (1,5)
Verkrachting	103 (10,4)	12 (6,0)
Andere seksuele delicten	38 (3,8)	12 (6,0)
Vermogensdelict*	233 (23,6)	5 (2,5)
Overtreding Opiumwet	28 (2,8)	5 (2,5)

*p < 0,001.
**p < 0,05.

minder vaak om moord of doodslag vergeleken met Antilliaanse verdachten in Nederland

Diagnosen Antillianen in Nederland werden op een jongere leeftijd pro Justitia gerapporteerd dan Antillianen op de Nederlandse Antil-

len (tabel 2). Er was geen significant verschil in prevalentie van as I-stoornissen tussen Antillianen in Nederland en op de Nederlandse Antillen. Zwakbegaafdheid werd vaker gediagnosticeerd bij Antillianen in Nederland. Harddrugs- en cannabismisbruik hadden een significant hogere

TABEL 2 Demografische en psychiatrische karakteristieken van pro Justitia gerapporteerde Antillianen in Nederland en op de Nederlandse Antillen		
	Nederland (n = 989)	Nederlandse Antillen (n = 199)
	n (%)	n (%)
Leeftijd in jaren*	26,8	30,8
Man	930 (94,0)	183 (92,0)
Justitiële voorgeschiedenis	526 (53,2)	102 (51,3)
As I-stoornissen	221 (22,3)	41 (20,6)
Psychotische stoornis	140 (14,4)	30 (15,1)
Affectieve stoornis	42 (4,2)	4 (2,0)
ADHD	9 (0,9)	6 (3,0)
Pervasieve ontwikkelingsstoornis	19 (1,9)	-
Organisch psychosyndroom	11 (1,1)	1 (0,5)
As II-stoornissen	705 (71,2)	117 (58,8)
Persoonlijkheidsstoornis	366 (37,0)	60 (30,2)
Persoonlijkheidsstoornis in ontwikkeling	76 (7,7)	17 (8,5)
Zwakbegaafdheid**	222 (22,4)	30 (15,1)
Zwakzinnigheid	41 (4,1)	10 (5,0)
Harddrugsmisbruik***	177 (17,9)	55 (27,6)
Cannabismisbruik**	133 (13,4)	39 (19,6)
Alcoholmisbruik	87 (8,8)	20 (10,1)
Psychiatrische behandeling	207 (20,9)	41 (20,9)
Verslavingszorg**	86 (8,7)	7 (3,5)

*p < 0,001.
**p < 0,05.
***p < 0,01.

TABEL 3 Toerekeningsvatbaarheid van pro Justitia gerapporteerde Antillianen in Nederland en op de Nederlandse Antillen

	Nederland (n = 989)	Nederlandse Antillen (n = 199)
	n (%)	n (%)
Onverminderd*	189 (19,1)	130 (65,3)
Enigszins verminderd*	417 (42,2)	23 (11,6)
Verminderd	209 (21,2)	31 (15,6)
Sterk verminderd	43 (4,3)	7 (3,5)
Ontoerekeningsvatbaar	39 (3,9)	8 (4,0)

*p < 0,001.

prevalentie bij Antillianen op de Nederlandse Antillen, terwijl er minder vaak sprake was van verslavingszorg.

Toerekeningsvatbaarheid De toerekeningsvatbaarheid van Antilliaanse verdachten in Nederland was minder vaak onverminderd en vaker enigszins verminderd in vergelijking met die van Antilliaanse verdachten op de Nederlandse Antillen (tabel 3). Wanneer de categorieën onverminderd en enigszins verminderd toerekeningsvatbaar werden gecombineerd, bleef er een statistisch significant verschil tussen Antilliaanse verdachten in Nederland en op de Nederlandse Antillen: 606 (61,3%) versus 153 (76,9%); p < 0,001. Er was geen verschil in de overige categorieën van toerekeningsvatbaarheid.

Gegeven advies Aan Antilliaanse verdachten op de Nederlandse Antillen werd vaker een forensisch-psychiatrische opname geadviseerd dan in Nederland (10,1 resp. 2,8 %; tabel 5). Het ging bij 12 personen (6,0%) om plaatsing in het GOG en bij 8 personen (4,0%) om plaatsing op de FOBA van de Bon Futuro gevangenis te Curaçao.

Gedwongen opname in een psychiatrisch ziekenhuis werd ook vaker geadviseerd aan Antilliaanse verdachten op de Nederlandse Antillen (8,5 resp. 4,1%). Op de Nederlandse Antillen werd verder bij 13 personen (6,5%) gedwongen opname in de verslavingskliniek Brasami geadviseerd. Advies voor een ambulante behandeling daarentegen werd vaker gegeven aan Antilliaanse verdachten in Nederland.

DISCUSSIE

Bevindingen Dit onderzoek laat zien dat er weinig verschil is in de prevalentie van psychiatrische stoornissen bij pro Justitia gerapporteerde Antilliaanse verdachten in Nederland en op de Nederlandse Antillen. Harddrugs- en cannabismisbruik komen meer voor op de Nederlandse Antillen, terwijl er daar minder vaak sprake is van verslavingszorg. Zwakbegaafdheid wordt vaker gevonden bij Antilliaanse verdachten in Nederland. Mogelijk speelt een negatief effect van Nederlandstalige intelligentietests hierbij een rol (Stuurman e.a. 2008). Het Nederlands is vaak de tweede taal voor Antillianen, waardoor

TABEL 4 Geadviseerde behandeling van pro Justitia gerapporteerde Antillianen in Nederland en op de Nederlandse Antillen

	Nederland (n = 989)	Nederlandse Antillen (n = 199)
	n (%)	n (%)
Forensisch-psychiatrische opname*	28 (2,8)	20 (10,1)
Gedwongen opname in psychiatrisch ziekenhuis**	41 (4,1)	17 (8,5)
Ambulante behandeling*	313 (31,6)	25 (12,6)
Medicatie	17 (1,7)	3 (1,5)

*p < 0,001.

**p < 0,01.

een taalachterstand ontstaat (Vedder 1995). Overigens wordt zwakzinnigheid even vaak gediagnosticeerd bij Antilliaanse verdachten in Nederland en op de Nederlandse Antillen.

Toerekeningsvatbaarheid Wat betreft de toerekeningsvatbaarheid worden Antilliaanse verdachten op de Nederlandse Antillen vaker als volledig toerekeningsvatbaar beoordeeld dan in Nederland (65,3 versus 19,1%; $p < 0,001$). De groep van enigszins verminderde toerekeningsvatbaarheid is daarentegen veel groter in Nederland dan op de Nederlandse Antillen (42,2 versus 11,6%; $p < 0,001$). Een mogelijke verklaring is dat er thans geen tbs-behandeling mogelijk is op de Nederlandse Antillen, waardoor er weinig consequenties zijn van het vaststellen van een enigszins verminderde toerekeningsvatbaarheid ten opzichte van een volledige toerekeningsvatbaarheid. Een andere verklaring is dat er minder vaak een relatie tussen een psychiatrische stoornis en een ten laste gelegd delict wordt gevonden, omdat op de Nederlandse Antillen geen voorgeleidingsconsulten plaatsvinden. Er is geen verschil tussen Nederland en de Nederlandse Antillen wat betreft (sterk) verminderde toerekeningsvatbaarheid en volledige ontoerekeningsvatbaarheid.

Gegeven advies Op de Nederlandse Antillen wordt in vergelijking met Nederland vaker een forensisch-psychiatrische opname of een gedwongen psychiatrische opname geadviseerd en minder vaak een ambulante behandeling. Het is aannemelijk dat dit samenhangt met het beperkter aanbod van ambulante behandeling op de Nederlandse Antillen. Mogelijk speelt ook de hogere prevalentie van drugsmisbruik op de Nederlandse Antillen bij pro Justitia gerapporteerde verdachten een rol. Daarnaast zou ook de ernst van de ten laste gelegde delicten op de Nederlandse Antillen een rol kunnen spelen. Verdachten op de Nederlandse Antillen worden vaker van moord of doodslag en minder vaak van een vermogensdelict of een poging of dreiging van moord of doodslag verdacht dan Antillianen in

Nederland, conform het patroon van criminaliteit op de Nederlandse Antillen (Faber e.a. 2007; Jennissen & Blom 2007).

Psychosen We vonden geen verschil in prevalentie van psychotische stoornissen bij pro Justitia gerapporteerde Antillianen in Nederland en op de Nederlandse Antillen. Dit suggereert dat het verschil in geregistreeerde criminaliteit bij Antillianen in Nederland en op de Nederlandse Antillen niet door een verhoogde prevalentie van psychotische stoornissen wordt verklaard. Eerder onderzoek laat zien dat de prevalentie en incidentie van psychotische stoornissen in het Caribisch gebied niet verhoogd zijn (Bhugra e.a. 1996; Mahy e.a. 1999; Hanoeman e.a. 2002; Hickling & Rodgers-Johnson 1995; Selten e.a. 2005). Vanwege het ontbreken van gegevens over de prevalentie en incidentie van psychotische stoornissen op de Nederlandse Antillen is een definitieve conclusie met onze gegevens echter niet mogelijk.

Mogelijke verklaring Hoe is het verschil in geregistreeerde criminaliteit bij Antillianen in Nederland en op de Nederlandse Antillen te verklaren? Een mogelijke verklaring is dat Antillianen met een criminele levensstijl vaker naar Nederland emigreren. Een andere mogelijkheid is dat Antillianen in Nederland zich buitengesloten voelen door de Nederlandse maatschappij, waardoor zij sneller tot criminele activiteiten komen dan op de Nederlandse Antillen (Broek 2007). Longitudinaal onderzoek naar Antilliaanse immigranten in Nederland, waarin ook confounding factors moeten worden betrokken als sociaal netwerk en inkomen, kan leiden tot een beter begrip van de verhoogde criminaliteit bij Antillianen in Nederland.

Kanttekeningen Er zijn verschillende kritische aantekeningen te plaatsen bij dit onderzoek. Ten eerste is er een verschil in de mate waarin verdachten pro Justitia worden gerapporteerd in Nederland en op de Nederlandse Antillen. Op de Nederlandse Antillen wordt een grotere groep

verdachten pro Justitia gerapporteerd, omdat er geen voorgeleidingsconsulten plaatsvinden. Het aantal pro Justitia gerapporteerde Antilliaanse verdachten per totale populatie in Nederland en op de Nederlandse Antillen is echter gelijk.

Ten tweede zijn verschillen in forensisch-psychiatrische beoordeling niet uit te sluiten, hoewel de rapporterende psychiaters op de Nederlandse Antillen ook in Nederland zijn opgeleid.

Ten derde kan de etniciteit van gerapporteerde verdachten in Nederland zijn gemiscificeerd. Op de Nederlandse Antillen is dit minder aannemelijk, omdat er veel minder culturele diversiteit is van de verdachten dan in Nederland.

Ten vierde is geen verschil gemaakt in eerste of tweede generatie Antillianen, terwijl eerder onderzoek vooral een stijging van psychotische stoornissen bij eerste generatie Antillianen in Nederland liet zien (Selten e.a. 2001; Veling e.a. 2006).

CONCLUSIE

Wij vonden weinig verschil in prevalentie van psychiatrische stoornissen bij pro Justitia gerapporteerde Antillianen. Antilliaanse verdachten op de Nederlandse Antillen worden vaker als volledig toerekeningsvatbaar beoordeeld dan in Nederland, maar er was geen verschil in een (sterk) verminderde toerekeningsvatbaarheid of ontoerekeningsvatbaarheid.

LITERATUUR

Arseneault L, Moffitt TE, Caspi A, e.a. (2000). Mental disorders and violence in a total birth cohort. *Arch Gen Psychiatry*, 2000; 57: 979-86.

Bhugra D, Hilwig M, Hossein B. First-contact incidence rates of schizophrenia in Trinidad and one-year follow-up. *Br J Psychiatry* 1996; 169: 587-92.

Brennan PA, Mednick SA, Hodgins S. Major mental disorders and criminal violence in a Danish birth cohort. *Arch Gen Psychiatry* 2000; 57: 494-500.

Broek AG. De terreur van schaamte. Brandstof voor agressie. Haarlem: In de Knipscheer; 2007.

Canton WJ, van Kordelaar WF. Rapportage pro Justitia. *Tijdschr Psychiatr* 2003; 45: 609-18.

Faber W, Mostert S, Nelen JM, e.a. Baseline study 'Criminaliteit en Rechtshandhaving Curaçao en Bonaire', 2^e druk, Amsterdam: Vrije Universiteit; 2007.

Garssen J. Bevolkingstrends. Demografie van Nederland, 4e kwartaal 2003. Heerlen: CBS; 2003.

Hanoeman M, Selten JP, Kahn RS. Incidence of schizophrenia in Surinam. *Schizophr Res* 2002; 54: 219-21.

Hickling FW, Rodgers-Johnson P. The incidence of first contact schizophrenia in Jamaica. *Br J Psychiatry*, 1995; 167: 193-6.

Hulst H van, Bos J, Pan I Rèsplet: Criminaliteit van geïmmigreerde Curaçaose jongeren. Utrecht: Onderzoeksbureau OKU; 1993.

Jennissen RPW, Blom M. Allochtone en autochtone verdachten van verschillende delicttypen nader bekeken. WODC, Cahier 2007-4. Den Haag: WODC; 2007.

Mahy GE, Mallett R, Leff J, e.a. First-contact incidence rate of schizophrenia on Barbados. *Br J Psychiatry* 1999; 175: 28-33.

Mullen PE, Burgess P, Wallace C, e.a. Community care and criminal offending in schizophrenia. *Lancet* 2000; 355: 614-7.

San M van. Stelen en steken: Delinquent gedrag van Curaçaose jongens in Nederland. Amsterdam: Het Spinhuis; 1998.

San M van, de Boom J, van Wijk A. Verslaafd aan een flitsende levensstijl. Criminaliteit van Antilliaanse Rotterdamers. Rotterdam: RIXBO/EUR; 2007.

Schrier AC, van de Wetering BJ, Mulder PG, e.a. Point prevalence of schizophrenia in immigrant groups in Rotterdam: data from outpatient facilities. *Eur Psychiatry* 2001; 16: 162-6.

Selten JP, Slaets JP, Kahn RS. Psychosis in Surinamese and Dutch Antillean immigrants to The Netherlands: evidence of an increased incidence. *Psychol Med* 1997; 27: 807-11.

Selten JP, Veen N, Feller W, e.a. Incidence of psychosis in immigrant groups to The Netherlands. *Br J Psychiatry* 2001; 178: 367-72.

Selten JP, Cantor-Graae E. Schizofrenie en migratie. *Tijdschr Psychiatr* 2005; 11: 733-42.

Selten JP, Zeyl C, Dwarkasing R, e.a. (2005). First-contact incidence of schizophrenia in Surinam. *Br J Psychiatry* 2005; 186: 74-5.

Stuurman S, Mulder A, van Straaten B, e.a. Intelligentieonderzoek bij patiënten van Assertive Community Treatment (ACT)-teams. Rotterdam: Bavo Europort; 2008.

Vedder P. Antilliaanse kinderen. Taal, opvoeding en onderwijs op de Antillen en in Nederland. Utrecht: Jan van Arkel; 1995.

Veling W, Selten JP, Veen N, e.a. Incidence of psychosis among ethnic minorities in the Netherlands: a four-year first-contact study. *Schizophr Res* 2006; 86: 189-93.

Wallace C, Mullen PE, Burgess P. (2004). Criminal offending in schizophrenia over a 25-year period marked by deinstitutionalization and increasing prevalence of comorbid substance use disorders. *Am J Psychiatry* 2004; 161: 716-27.

Wallace C, Mullen P, Burgess P, e.a. Serious criminal offending and mental disorder. Case linkage study. *Br J Psychiatry* 1998; 172: 477-84.

AUTEURS

D.J. VINKERS is psychiater verbonden aan het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie te Rotterdam.

F.G.M. HEYTEL is psychiater werkzaam bij de Psychiaters Maatschap Antillen te Curaçao.

G.M. MATROOS is psychiater werkzaam bij de Psychiaters Maatschap Antillen te Curaçao.

K.M. HERMANS is kinder- en jeugdpsychiater werkzaam bij de Psychiaters Maatschap Antillen te Curaçao.

H.W. HOEK werkt als opleider psychiatrie bij de Parnassia Bavo groep te Den Haag, en is daarnaast als hoogleraar psychiatrie aan het Universitair Medisch Centrum Groningen verbonden en als bijzonder hoogleraar epidemiologie aan Columbia University New York.

Correspondentieadres: dr. D.J. Vinkers, NIFF Rotterdam, Postbus 3175, 3003 AD, Rotterdam.

E-mail: d.vinkers@dji.minjus.nl.

Geen strijdige belangen meegedeeld.

Het artikel werd voor publicatie geaccepteerd op 22-2-2010.

SUMMARY

Pre-trial psychiatric reports on Antillean suspected offenders in the Netherlands and on the Dutch Antilles – D.J. Vinkers, F.G.M. Heytel, G.M. Matroos, K.M. Hermans, H.W. Hoek –

BACKGROUND The registered criminality among Antilleans living in the Netherlands is much higher than among Antilleans living on the Dutch Antilles (113 offences and 11 offences respectively, per year per 1000 persons, $p < 0.001$).

AIM To compare the prevalence of psychiatric disturbances among Antillean suspected offenders in the Netherlands ($n = 989$) and on the Dutch Antilles ($n = 199$) between 2000 and 2006.

METHOD A careful study was made of pre-trial psychiatric reports on Antillean suspected offenders (referred to as suspects) in the Netherlands and of comparable reports on Antillean suspects on the Dutch Antilles.

RESULTS There was no significant difference in the prevalence of mental disorders among Antillean suspects in the Netherlands (22.3%) and on the Dutch Antilles (20.3%). Abuse of drugs and cannabis was more prevalent on the Dutch Antilles where treatment for addiction is less frequently available than in the Netherlands. Mental retardation was ascertained more often among Antilleans in the Netherlands (22.4%) than among Antilleans on the Dutch Antilles (15.1%). Antillean suspects on the Dutch Antilles were more often found to be fully responsible for their actions than were Antillean suspects in the Netherlands (65.3% versus 19.1%, $p < 0.001$) There was no significant difference in the frequency of 'strongly diminished responsibility' and 'a total lack of responsibility'.

CONCLUSION On the basis of the pre-trial assessments there seems to be little difference in the prevalence of mental disorders in Antillean suspects in the Netherlands and on the Dutch Antilles.

[TIJDSCHRIFT VOOR PSYCHIATRIE 52(2010)11, 745-752]

KEY WORDS Antilleans, Dutch Antilles, forensic psychiatry, pre-trial reports